मनुष्यसमतां ज्ञात्वा सप्त सन्धाय सायकान् । तेभ्यो व्यसृजदायस्तः सूर्य्यरश्मिनिभान् प्रभुः ।
निरस्यन्निव देहेभ्यस्तनयानामसंस्तव । भीमसेनो महाराज पूर्व्ववैरमनुस्मरन् ।
ते छिन्ना भीमसेनेन शरा भारत भारतान् । विदार्य्य खं समुत्पेतुः स्वर्णपुङ्खाः शिलाशिताः । ५६४०
तेषां विदार्य्य चेतांसि शरा हेमविभूषिताः । व्यराजन्त महाराज सुपर्णा इव खेचराः ।
शोणितादिग्धराजाग्रास्तप्तहेमपरिष्कृताः । पुत्राणां तव राजेन्द्र पीत्वा शोणितमुद्गताः ।
ते शरैर्भिन्नमर्म्माणो रथेभ्यः प्रापतन् क्षितौ । गिरिसानुरुहा भग्ना द्विपेनेव महाद्रुमाः ।
शत्रुञ्जयः शत्रुसहश्चित्रश्चित्रायुधो दृढः । चित्रसेनो विकर्णश्च सप्तैते विनिपातिताः ।
पुत्राणां तव सर्व्वेषां निहतानां वृकोदरः । शोचत्यतिभृशं दुःखाद्विकर्णं पाण्डवः प्रियं । ५६४५
प्रतिज्ञेयं मया दत्ता निहन्तव्यास्तु संयुगे । विकर्ण तेनासि हतः प्रतिज्ञा रचिता मया ।
त्वमागाः सङ्गरं वीर क्षात्रं धर्म्ममनुस्मरन् । विशेषतोऽसि नृपतेस्तथाऽस्माकं हिते रतः ।
न्यायतो न्यायतो नैवमेकः शोको महाद्युतिः । तान्निहत्य महाराज राधेयस्यैव पश्यतः ।
सिंहनादरवं घोरमसृजत् पाण्डुनन्दनः । स रवस्तस्य शूरस्य धर्म्मराजस्य भारत ।
आचख्याविव तद्युद्धे विजयञ्चात्मनो महत् । श्रुत्वा तं सुमहानादं भीमसेनस्य धन्विनः । ५६५०
बभूव परमा प्रीतिर्द्धर्म्मराजस्य संयुगे । ततो हृष्टो महाराज वादित्राणां महास्वनैः ।
सिंहनादरवं भ्रातुः प्रतिजग्राह पाण्डवः । अभ्ययात् समरे द्रोणं सर्व्वशस्त्रविदाम्बरः ।
हर्षेण महता युक्तः कृतसंज्ञ वृकोदरे । एकचिंशन्महाराज पुत्रांस्तव निपातितान् ।
हतान् दुर्य्योधनो दृष्ट्वा क्षत्तुः सस्मार तद्वचः । तदिदं समनुप्राप्तं क्षत्तुर्हितकरं वचः ।
इति सञ्चिन्त्य राजाऽसौ नोत्तरम्प्रत्यपद्यत । यत् द्यूतकाले दुर्बुद्धिरब्रवीत्तनयस्तव । ५६५५
सभामानाय्य पाञ्चालीं कर्णेन सहितोऽल्पधीः । यच्च कर्णोऽब्रवीत् कृष्णां सभायां परुषं वचः ।
प्रमुखे पाण्डुपुत्राणां तव चैव विशाम्पते । शृण्वतस्तव राजेन्द्र कौरवाणाञ्च सर्व्वशः ।
विनष्टाः पाण्डवाः कृष्णे शाश्वतं नरकं गताः । पतिमन्यं वृणुष्वेति तस्येदं फलमागतं ।
यच्च षष्टतिलादीनि परुषाणि तवात्मजैः । श्राविताः स्ते महात्मानः पाण्डवाः कोपयिष्णुभिः ।
तं भीमसेनः क्रोधाग्निं त्रयोदशसमाः स्थितं । विसृजंस्तव पुत्राणामन्तं गच्छति कौरवः । ५६६०
विलपंश्च बहु क्षत्ता शर्म नालभत त्वयि । सपुत्रो भरतश्रेष्ठ तस्य भुङ्क्ष्व फलादयं ।
त्वया वृद्धेन धीरेण कार्य्यतत्त्वार्थदर्शिना । न कृतं सुहृदां वाक्यं दैवमत्र परायणं ।
तन्माशुचो नरव्याघ्र तवैवापनयो महान् । विनाशहेतुः पुत्राणां भवानेव मतो मम ।
हतो विकर्णो राजेन्द्र चित्रसेनश्च वीर्य्यवान् । प्रवराश्चात्मजानान्ते सुताश्चान्ये महारथाः ।
थानन्यान् ददृशे भीमश्चतुर्व्विषयमागतान् । पुत्रांस्तव महाबाहो त्वरया तान् जघान ह । ५६६५
त्वत्कृतेऽप्यहमद्राक्षं दह्यमानां बहूथिनीं । सहस्रशः शरैर्मुक्तैः पाण्डवेन वृषेण च ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि भीमयुद्धे सप्तचिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३७ ॥